

Leeuwarden, 30 april 2019

Advies van de Adviescommissie bezwaarschriften. Algemene Kamer,
aan burgemeester en wethouders van de gemeente Leeuwarden

Samenstelling van de commissie:

De heer drs. H. Schukking, voorzitter

De heer mr. H.J. Bos, lid

De heer mr. H.E. de Hoo, lid

De heer mr. M.J.M. Gelissen, secretaris

Bezwaarschrift nr: BZW.1.19.0427.01

Indieners: de Vereniging van Eigenaren Suder Burd te Grou, de heer G.L. Mulder, de heer J.S.B. Schram, de heer D. Sluijmer en de heer S.M. de Vries.

Onderwerp: bezwaar tegen de verleende omgevingsvergunning voor de activiteiten: bouwen, het uitvoeren van een werk of werkzaamheden en het gebruiken van gronden of bouwwerken in strijd met een bestemmingsplan, ten behoeve van het aanbrengen van aanlegvoorzieningen op de locatie De Burd te Grou.

Datum van de hoorzitting: 25 februari 2019

Advies van de commissie:

De commissie adviseert burgemeester en wethouders om:

1. het bezwaarschrift van de Vereniging van Eigenaren Suder Burd te Grou, de heer G.L. Mulder, de heer J.S.B. Schram, de heer D. Sluijmer en de heer S.M. de Vries gegrond te verklaren;
2. het bestreden besluit d.d. 16 november 2018, met kenmerk 11029204, te herroepen;
3. alsnog op de aanvraag om een omgevingsvergunning voor de walbeschoeiingen te beslissen middels toepassing van de uitgebreide voorbereidingsprocedure ex artikel 3.10 van de Wabo.

Bijlage 1: wet- en regelgeving

Bijlage 2: verslag van de hoorzitting

1. Inleiding

De Adviescommissie bezwaarschriften brengt hierbij advies uit over het bezwaarschrift d.d. 26 november 2018 van de Vereniging van Eigenaren Suder Burd te Grou, de heer G.L. Mulder, de heer J.S.B. Schram, de heer D. Sluijmer en de heer S.M. de Vries (hierna: “bezwaarden”).

Dit bezwaarschrift is gericht tegen het besluit van burgemeester en wethouders d.d. 16 november 2018, verzonden 19 november 2018, met kenmerk 11029204, waarbij een omgevingsvergunning is verleend voor de activiteiten: bouwen, het uitvoeren van een werk of werkzaamheden en het gebruiken van gronden of bouwwerken in strijd met een bestemmingsplan, ten behoeve van het aanbrengen van aanlegvoorzieningen op de locatie De Burd te Grou.

De commissie heeft op 25 februari 2019 een openbare hoorzitting gehouden. Ter hoorzitting waren een aantal bezwaarden en hun gemachtigde aanwezig om het bezwaarschrift toe te lichten. Het verslag van de hoorzitting is als bijlage 2 bij dit advies gevoegd.

In dit advies maken de relevante regels als bijlage 1 deel uit van dit advies. Na deze inleiding worden eerst de feiten kort weergegeven en volgt een samenvatting van de bezwaren. Daarna zal de commissie de ontvankelijkheid van het bezwaarschrift beoordelen, waarna, indien de commissie het bezwaarschrift ontvankelijk acht, de commissie de bezwaren inhoudelijk zal beoordelen. De commissie sluit af met een advies aan burgemeester en wethouders.

2. Feiten

Bij aanvraag van 15 oktober 2018, ingekomen 15 oktober 2018, heeft Bureau Schmidt B.V. namens Recreatieschap voor het Friesche Waterland “De Marrekrite” een aanvraag ingediend voor een omgevingsvergunning voor de activiteit bouwen ten behoeve van het aanbrengen van aanlegvoorzieningen op de locatie De Burd te Grou.

Bij schrijven van 6 november 2018 geeft Hûs en Hiem welstandsadvisering en monumentenzorg aan dat het plan voldoet aan redelijke eisen van welstand.

Bij besluit van 16 november 2018, verzonden 19 november 2018, met kenmerk 11029204, hebben burgemeester en wethouders een omgevingsvergunning verleend voor de activiteiten: bouwen, het uitvoeren van een werk of werkzaamheden en het gebruiken van gronden of bouwwerken in strijd met een bestemmingsplan, ten behoeve van het aanbrengen van aanlegvoorzieningen op de locatie De Burd te Grou.

Bij schrijven d.d. 26 november 2018 heeft mr. W.R. van der Velde namens bezwaarden een bezwaarschrift tegen bovengenoemd besluit van 16 november 2018 ingediend. Naar aanleiding van het bezwaarschrift heeft op 25 februari 2019 een hoorzitting plaatsgevonden. Ter hoorzitting zijn een groot deel van de bezwaarden en hun gemachtigde, vergunninghouderster met haar gemachtigde en verweerder verschenen.

Na afloop van de hoorzitting heeft mr. W.R. van der Velde bij schrijven d.d. 8 maart 2019 nog nadere stukken in het geding gebracht. Daarop heeft de commissie vergunninghouderster en verweerder in de gelegenheid gesteld te reageren. De reactie van verweerder is op 22 maart 2019 door de commissie ontvangen. De reactie van vergunninghouderster in combinatie met nadere stukken is op 2 april 2019 door de commissie ontvangen.

3. Bezwaren

Samengevat hebben bezwaarden de volgende bezwaargronden tegen de verleende omgevingsvergunning naar voren gebracht:

- De aanvraag om een omgevingsvergunning is niet gedaan om afslag tegen te gaan of omdat de bestaande steigers aan het einde van hun levensduur zouden zijn, maar is gedaan om de verplaatsing van drie woonarken van de Minne Finne naar de Suder Burd mogelijk te maken; Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling moet bij toetsing van een bouwplan aan het bestemmingsplan niet slechts worden gezien of het bouwwerk overeenkomstig de bestemming kan worden gebruikt, doch moet mede worden beoordeeld of het bouwwerk ook met het oog op een zodanig gebruik wordt opgericht.
- Het is niet correct om voordat de planologische procedure voor verplaatsing van de drie woonarken is gestart een aanvraag voor de in casu bestreden omgevingsvergunning in te dienen;
- De in casu verleende vrijstelling van de bouwvoorschriften mag niet leiden tot strijdig gebruik. De aangevraagde voorzieningen moeten passen binnen de bestemmingsomschrijving van de artikelen 6.1 (natuurgebied) en 7.1 (natuurgebied met waterrecreatief medegebruik). Dat is uitdrukkelijk niet het geval. De aangevraagde voorzieningen beogen immers ligplaatsen te creëren voor permanente woonarken, terwijl de bestemmingsomschrijvingen - voor zover relevant - slechts "recreatieve aanlegplaatsen" toestaan;
- Ook de verleende aanlegvergunning mag niet leiden tot strijdig gebruik;
- Het verlenen van binnenplanse vrijstelling van de bouwvoorschriften en/of aanlegvergunningen mag geen onevenredige aantasting opleveren van het "ruimtelijk beeld van een op de landschapskaart aangegeven en in bijlage 1 van de voorschriften beschreven gebied"; Uit de motivering van de omgevingsvergunning blijkt niet aan welk gebied verweerder heeft getoetst. Los daarvan geldt volgens bezwaarden in dit gebied als landschapsbeeld dat het gaat om een open, zeer grootschalig en vlak weide/watergebied, waarbij openheid en doorzichten centraal staan. Het aanleggen van van walvoorzieningen ten behoeve van permanente woonarken tast die openheid onevenredig aan;
- Voorts leiden de aangevraagde bouwwerken en werken tot onevenredige aantasting van de aangrenzende gronden. De natuurfunctie gaat verloren wanneer de kenmerkende plas/dras overgang verandert in een harde betonnen walbeschoeiing en wordt dichtgegooid c.q. opgevuld c.q. verhoogd.
- Indien al binnenplans vrijstelling of aanlegvergunning zou kunnen worden verleend, dan is niet voldaan aan de daarvoor geldende voorwaarden uit de artt. 6 leden 3 en 6 sub c en 7 leden 3 en 6 sub c van de planregels;
- Tot slot is het verlenen van een binnenplanse vrijstelling niet mogelijk vanwege een evidente privaatrechtelijke belemmering. Uit hoofde van een kwalitatieve verplichting is de eigenaar gehouden de desbetreffende gronden openbaar en vrij toegankelijk te houden. Het aanbrenge van voorzieningen ten behoeve van permanente woonarken met bijbehorende privé tuinen en erven is derhalve privaatrechtelijk niet toegestaan.

4. Beoordeling van de bezwaren

Ten aanzien van de ontvankelijkheid

Ten aanzien van de ontvankelijkheid van de Vereniging van Eigenaren Suder Burd te Grou (hierna: de vereniging) overweegt de commissie het volgende.

De vereniging is een vereniging van eigenaren van recreatiewoningen op de Suder Burd. De vereniging is op 14 augustus 1997 middels een notariële akte opgericht, waarbij tegelijkertijd de statuten van de vereniging zijn vastgesteld. Ingevolge artikel 3 van de statuten van de vereniging heeft de vereniging ten doel het behartigen van de gemeenschappelijke belangen van eigenaren van woonhuizen en grond behorende tot de Suder Burd te Grou, gemeente Boarnsterhim, meer in het bijzonder het beheer van de onroerende zaken die in mandelige eigendom toebehoren aan voornoemde eigenaren, alles in de ruimste zin.

De commissie is van oordeel dat de statutaire doelstelling van de vereniging functioneel voldoende onderscheidend is om op grond daarvan te kunnen constateren dat het belang van de vereniging rechtstreeks betrokken is bij de verleende omgevingsvergunning voor walbeschoeiingen. Nog los van de vraag of de aangevraagde walbeschoeiingen gebruikt zullen gaan worden voor dagrecreatieve doeleinden of het afmeren van permanente woon- en recreatie-arken, vergemakkelijken deze walbeschoeiingen namelijk het betreden van de achterliggende gronden, waardoor het gebruik van deze gronden zal worden geïntensiveerd. Aangezien een groot deel van de recreatiewoningen binnen 300 meter ligt van de dichtstbijzijnde te realiseren walbeschoeiing, valt dan ook op voorhand niet uit te sluiten dat de eigenaren van deze recreatiewoningen gevolgen van enige betekenis zullen ondervinden van de intensivering van het gebruik van de achterliggende gronden.

Naast het statutaire doel van de vereniging is om te kunnen bepalen of het belang van de vereniging rechtstreeks is betrokken bij de bestreden besluiten van belang of de vereniging feitelijke werkzaamheden verricht met het oog op de behartiging van haar doelstelling. In casu is niet in geschil dat de vereniging diverse feitelijke werkzaamheden verricht met betrekking tot haar statutaire doelstelling.

Gelet op het doel van de vereniging in samenhang met de omstandigheid dat de vereniging feitelijke werkzaamheden verricht met betrekking tot haar statutaire doelstelling, is de commissie van mening dat het belang van de vereniging rechtstreeks bij het bestreden besluit is betrokken. De vereniging kan naar het inzien van de commissie dan ook worden aangemerkt als belanghebbende in de zin van artikel 1:2, derde lid, van de Awb.

Ten aanzien van de heren G.L. Mulder, J.S.B. Schram, D. Sluijmer en S.M. de Vries blijkt dat zij als eigenaar dan wel vruchtgebruiker vanuit hun woningen op een afstand van minder dan 300 meter direct zicht hebben op 1 of meerdere van de te realiseren walbeschoeiingen. Naar het inzien van de commissie worden zij dan ook rechtstreeks in hun belangen getroffen door het bestreden besluit.

Het bestreden besluit is een besluit als bedoeld in artikel 1:3, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) en is voor bezwaar vatbaar. Het bezwaarschrift is, gelet op het bepaalde in de artikelen 6:7 en volgende, tijdig ingediend en voldoet ook aan de daaraan te stellen eisen uit artikel 6:5 Awb. Zowel de vereniging als de individuele bezwaarden zijn naar het inzien van de commissie dan ook ontvankelijk in hun bezwaren.

Nu alle bezwaarden ontvankelijk zijn in hun bezwaarschrift ziet de commissie zich voor de vraag gesteld of burgemeester en wethouders terecht en op juiste gronden hebben besloten tot verlening van een omgevingsvergunning voor de activiteiten: bouwen, aanleggen en het gebruiken van gronden/bouwwerken in strijd met het bestemmingsplan, alle ten behoeve van het aanbrengen van aanlegvoorzieningen op de locatie De Burd te Grou. Uitgaande van een volledige heroverweging op de grondslag van het ingediende bezwaar overweegt zij het volgende.

Ten aanzien van de verleende omgevingsvergunning

De commissie stelt vast dat het op grond van artikel 2.1, eerste lid, van de Wabo verboden is om zonder een door het college verleende omgevingsvergunning de volgende activiteiten uit te voeren:

- a. het bouwen van een bouwwerk,
- b. het uitvoeren van een werk, geen bouwwerk zijnde, of van werkzaamheden, in gevallen waarin dat bij een bestemmingsplan is bepaald,
- c. het gebruiken van gronden of bouwwerken in strijd met een bestemmingsplan

Voor zover een aanvraag ziet op een activiteit als bedoeld in artikel 2.1, lid 1, onder a, dan bepaalt artikel 2.10, lid 1, van de Wabo de weigeringsgronden. Hierin staat het zogenaamde limitatief-imperatieve stelsel. Dit stelsel houdt samengevat in dat een dergelijke omgevingsvergunning uitsluitend moet worden geweigerd, indien :

- niet aannemelijk is dat het bouwen voldoet aan de voorschriften in het Bouwbesluit;
- niet aannemelijk is dat het bouwen voldoet aan de voorschriften in de Bouwverordening;
- het bouwen in strijd is met het ter plaatse geldende bestemmingsplan, de beheersverordening of het exploitatieplan;
- het uiterlijk of de plaatsing van het bouwwerk, waarop de aanvraag betrekking heeft in strijd is met redelijke eisen van welstand tenzij het bevoegd gezag van mening is dat de omgevingsvergunning niettemin moet worden verleend;
- het advies van de Commissie voor de tunnelveiligheid daartoe aanleiding geeft.

Gezien de bewoordingen van artikel 2.10, lid 1, Wabo moet bij aanwezigheid van een weigeringsgrond de omgevingsvergunning geweigerd worden (behoudens het verlenen van toestemming om af te wijken van het bestemmingsplan). Andersom zijn burgemeester en wethouders gehouden om de gevraagde vergunning te verlenen, indien geen van de weigeringsgronden aan de orde is. De beslissing op een verzoek om een omgevingsvergunning voor de activiteit bouwen heeft derhalve in beginsel een zogenaamd gebonden karakter. Ruimte voor belangenafweging is niet aanwezig.

De commissie stelt vervolgens vast dat het bouwplan voor het aanbrengen van aanlegvoorzieningen is gelegen binnen het gebied, waarvoor het bestemmingsplan "Buitengebied 2008", vastgesteld door de raad van de toenmalige gemeente Boarnsterhim op 10 maart 2009, (hierna: het bestemmingsplan) van toepassing is.

Tussen partijen is niet in geschil dat het bouwplan zowel in strijd is met de bouwvoorschriften van artikel 6 (Natuurgebied) als met de bouwvoorschriften van artikel 7 (Natuurgebied met waterrecreatief medegebruik) van het bestemmingsplan. In beide artikelen wordt namelijk uitdrukkelijk verboden steigers en walbeschoeiingen te bouwen.

Tussen partijen is wel in geschil of het bouwplan al dan niet in strijd is met de gebruiksvoor-
schriften van zowel artikel 6 als artikel 7 van het bestemmingsplan.

Ter zake overweegt de commissie het volgende.

Artikel 2.1, lid 1, onder c, Wabo bepaalt, voor zover van toepassing, dat het verboden is
zonder omgevingsvergunning een project uit te voeren, voor zover dat geheel of gedeeltelijk
bestaat uit het gebruiken van gronden of bouwwerken in strijd met een bestemmingsplan. Op
grond van het tweede lid van artikel 2.10 van de Wabo wordt in een geval als bedoeld in het
eerste lid, onder c, van dat artikel - dat wil zeggen dat de aanvraag in strijd is met het be-
stemmingsplan - de aanvraag mede aangemerkt als een aanvraag om een vergunning voor een
activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder c, en wordt de vergunning slechts gewe-
igerd indien vergunningverlening met toepassing van artikel 2.12 van de Wabo niet mogelijk is.

In dit geval kent het geldende bestemmingsplan zelf wellicht toereikende afwijkingsmogelijk-
heden.

Het besluit op een verzoek om omgevingsvergunning voor de activiteit “gebruik van gronden
en bouwwerken in strijd met het bestemmingsplan” is - anders dan bij de activiteit “bouwen”
- een zg. vrije beschikking. Dit houdt in dat burgemeester en wethouders in principe beleids-
vrijheid hebben. Bij de toetsing van het besluit omtrent de verlening van de omgevingsver-
gunning in het kader van de heroverweging naar aanleiding van het bezwaarschrift komen
derhalve de belangen van bezwaarders aan de orde.

In casu heeft verweerder de afwijkingen van het bestemmingsplan voor het bouwen van wal-
beschoeiingen gemotiveerd middels een verwijzing naar de artikelen 6.3 en 7.3 van het be-
stemmingsplan. Daarbij gaat verweerder ervan uit dat de basisbestemmingen van artikel 6 en
7 voorzien in de aanwezigheid van steigers en walbeschoeiingen ter plaatse.

Met bezwaarders is de commissie van mening dat uit de bestemmingsomschrijvingen van
artikelen 6.1 en 7.1 van het bestemmingsplan volgt dat uitsluitend recreatieve aanlegplaatsen
zijn toegestaan indien deze dienen ten behoeve van dagrecreatie.

In dat verband is het dan ook wel degelijk van belang waarvoor de te realiseren walbeschoei-
ingen zullen worden gebruikt. Uit de aan de commissie overgelegde stukken heeft de commis-
sie met bezwaarders de overtuiging verkregen dat de vergunde walbeschoeiingen uitsluitend
mede zullen worden gebruikt voor het permanent afmeren van 3 woon- en recreatiearken. Het
bouwplan is naar het inzien van de commissie dan ook eveneens in strijd met de gebruiksvoor-
schriften van artikel 6.4 en 7.4 van het bestemmingsplan.

Afwijken van de gebruiksvoorwaarden van artikel 6.4 en 7.4 van het bestemmingsplan is
uitsluitend mogelijk middels toepassing van de zogeheten toverformule neergelegd in artikel
6.5 onder a en artikel 7.5 onder a van het bestemmingsplan.

Deze toverformule houdt in dat burgemeester en wethouders vrijstelling verlenen van de
gebruiksvoorwaarden indien strikte toepassing van deze voorwaarden leiden tot een beper-
king van het meest doelmatige gebruik die niet door dringende redenen wordt gerechtvaardigd.

Het is een vaste lijn in de rechtspraak van de Afdeling, zie bijvoorbeeld de uitspraak van 4 juli
2012, ECLI:NL:RVS:2012:BX0296, dat het verlenen van een vrijstelling op de voet van de

zogeheten toverformule eerst mogelijk en ook verplicht is, indien een zinvol gebruik overeenkomstig het geldende bestemmingsplan objectief gezien niet meer mogelijk is.

Omdat een eventuele omgevingsvergunning die het mogelijk maakt dat de 3 woon- en recreatiearken permanent worden afgemeerd op de 3 locaties waar de onderhavige bouwaanvraag op ziet, ten tijde van het afsluiten van dit advies nog niet door verweerder is verleend en in ieder geval ook nog niet onherroepelijk is, is een zinvol gebruik overeenkomstig het geldende bestemmingsplan objectief gezien nog steeds mogelijk en is verweerder in casu naar het inzien van de commissie niet verplicht tot toepassing van de toverformule.

Aangezien voorts in casu ook geen mogelijkheid bestaat om medewerking aan afwijking van het bestemmingsplan te verlenen middels de gevallen genoemd in artikel 4 van bijlage II van het Besluit omgevingsrecht, rest de commissie niets anders dan te adviseren het ingediende bezwaar gegrond te verklaren en het bestreden besluit te herroepen. De overige bezwaargronden behoeven derhalve geen verdere bespreking meer.

Het bovenstaande leidt de commissie tot het volgende advies.

6. Advies van de commissie

De commissie adviseert burgemeester en wethouders om:

1. het bezwaarschrift van de Vereniging van Eigenaren Suder Burd te Grou, de heer G.L. Mulder, de heer J.S.B. Schram, de heer D. Sluijmer en de heer S.M. de Vries gegrond te verklaren;
2. het bestreden besluit d.d. 16 november 2018, met kenmerk 11029204, te herroepen;
3. alsnog op de aanvraag om een omgevingsvergunning voor de walbeschoeiingen te beslissen middels toepassing van de uitgebreide voorbereidingsprocedure ex artikel 3.10 van de Wabo.

de Adviescommissie bezwaarschriften,

de voorzitter,

de secretaris.

Bijlage 1. Regelgeving en beleid behorende bij BZW.1.18.0427.01

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht

Artikel 2.1

1. Het is verboden zonder omgevingsvergunning een project uit te voeren, voor zover dat geheel of gedeeltelijk bestaat uit:

- a. het bouwen van een bouwwerk,
- b. het uitvoeren van een werk, geen bouwwerk zijnde, of van werkzaamheden, in gevallen waarin dat bij een bestemmingsplan, beheersverordening, exploitatieplan of voorbereidingsbesluit is bepaald,
- c. het gebruiken van gronden of bouwwerken in strijd met een bestemmingsplan, een beheersverordening, een exploitatieplan, de regels gesteld krachtens artikel 4.1, derde lid, of 4.3, derde lid, van de Wet ruimtelijke ordening of een voorbereidingsbesluit voor zover toepassing is gegeven aan artikel 3.7, vierde lid, tweede volzin, van die wet,

Artikel 2.10

1. Voor zover de aanvraag betrekking heeft op een activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder a. wordt de omgevingsvergunning geweigerd indien:

- a. de aanvraag en de daarbij verstrekte gegevens en bescheiden het naar het oordeel van het bevoegd gezag niet aannemelijk maken dat het bouwen van een bouwwerk waarop de aanvraag betrekking heeft, voldoet aan de voorschriften die zijn gesteld bij of krachtens een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in artikel 2 of 120 van de Woningwet;
- b. de aanvraag en de daarbij verstrekte gegevens en bescheiden het naar het oordeel van het bevoegd gezag niet aannemelijk maken dat het bouwen van een bouwwerk waarop de aanvraag betrekking heeft, voldoet aan de voorschriften die zijn gesteld bij de bouwverordening of, zolang de bouwverordening daarmee nog niet in overeenstemming is gebracht, met de voorschriften die zijn gesteld bij een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in artikel 8, achtste lid, van de woningwet dan wel bij of krachtens een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in artikel 120 van die wet;
- c. de activiteit in strijd is met het bestemmingsplan, de beheersverordening of het exploitatieplan, of de regels die zijn gesteld krachtens artikel 4.1, derde lid, of 4.3, derde lid, van de Wet ruimtelijke ordening, tenzij de activiteit niet in strijd is met een omgevingsvergunning die is verleend met toepassing van artikel 2.12;
- d. het uiterlijk of de plaatsing van het bouwwerk waarop de aanvraag betrekking heeft, met uitzondering van een tijdelijk bouwwerk dat geen seizoensgebonden bouwwerk is, zowel op zichzelf beschouwd als in verband met de omgeving of de te verwachten ontwikkeling daarvan, in strijd is met redelijke eisen van welstand, beoordeeld naar de criteria, bedoeld in artikel 12a, eerste lid, onder a, van de Woningwet, tenzij het bevoegd gezag van oordeel is dat de omgevingsvergunning niettemin moet worden verleend;
- e. de activiteit een wegtunnel als bedoeld in de Wet aanvullende regels veiligheid wegtunnels betreft en uit de aanvraag en de daarbij verstrekte gegevens en bescheiden blijkt dat niet wordt voldaan aan de in artikel 6, eerste lid, van die wet gestelde norm.

2. In gevallen als bedoeld in het eerste lid, onder c, wordt de aanvraag mede aangemerkt als een aanvraag om een vergunning voor een activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder c, en wordt de vergunning op de grond, bedoeld in het eerste lid, onder c, slechts geweigerd indien vergunningverlening met toepassing van artikel 2.12 niet mogelijk is.

Artikel 2.11

1. Voor zover de aanvraag betrekking heeft op een activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder b, waaromtrent regels zijn gesteld in een bestemmingsplan, beheersverordening, exploitatieplan of voorbereidingsbesluit, wordt de omgevingsvergunning geweigerd indien het

werk of de werkzaamheid daarmee in strijd is of in strijd is met de regels die zijn gesteld krachtens artikel 4.1, derde lid, of 4.3, derde lid, van de Wet ruimtelijke ordening.

2. Indien sprake is van strijd met de regels, bedoeld in het eerste lid, wordt de aanvraag mede aangemerkt als een aanvraag om een vergunning voor een activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder c, en wordt de vergunning slechts geweigerd indien vergunningverlening met toepassing van artikel 2.12 niet mogelijk is.

Artikel 2.12

1. Voor zover de aanvraag betrekking heeft op een activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder c, kan de omgevingsvergunning slechts worden verleend indien de activiteit niet in strijd is met een goede ruimtelijke ordening en:

- a. indien de activiteit in strijd is met het bestemmingsplan of de beheersverordening:
 - 1°. met toepassing van de in het bestemmingsplan of de beheersverordening opgenomen regels inzake afwijking,
 - 2°. in de bij algemene maatregel van bestuur aangewezen gevallen, of
 - 3°. in overige gevallen, indien de motivering van het besluit een goede ruimtelijke onderbouwing bevat;

Algemene wet bestuursrecht

Artikel 1:2

1. Onder belanghebbende wordt verstaan: degene wiens belang rechtstreeks bij een besluit is betrokken.

2. (...)

3. Ten aanzien van rechtspersonen worden als hun belangen mede beschouwd de algemene en collectieve belangen die zij krachtens hun doelstellingen en blijkens hun feitelijke werkzaamheden in het bijzonder behartigen.

Artikel 3:2

Bij de voorbereiding van een besluit vergaart het bestuursorgaan de nodige kennis omtrent de relevante feiten en de af te wegen belangen.

Artikel 3:4

1. Het bestuursorgaan weegt de rechtstreeks bij het besluit betrokken belangen af, voor zover niet uit een wettelijk voorschrift of uit de aard van de uit te oefenen bevoegdheid een beperking voortvloeit.

2. De voor een of meer belanghebbenden nadelige gevolgen van een besluit mogen niet onevenredig zijn in verhouding tot de met het besluit te dienen doelen.

Artikel 3:46

Een besluit dient te berusten op een deugdelijke motivering.

Artikel 7:11

1. Indien het bezwaar ontvankelijk is, vindt op grondslag daarvan een heroverweging van het bestreden besluit plaats.

2. Voor zover de heroverweging daartoe aanleiding geeft, herroept het bestuursorgaan het bestreden besluit en neemt het voor zover nodig in de plaats daarvan een nieuw besluit.

Artikel 7:12

1. De beslissing op het bezwaar dient te berusten op een deugdelijke motivering, die bij de bekendmaking van de beslissing wordt vermeld. Daarbij wordt, indien ingevolge artikel 7:3 van het horen is afgezien, tevens aangegeven op welke grond dat is geschied.

Bijlage 2 behorende bij BZW.1.19.0427.01

Verslag hoorzitting 25 februari 2019

Betreft: Bezwaar tegen de aan Recreatieschap Marrekrite verleende omgevingsvergunning voor het aanbrengen van aanlegvoorzieningen op de locatie De Burd in Grou.

Aanwezig:

(namens) bezwaarmakers: dhr. mr. W.R. van der Velde, dhr. J.N. de Blécourt, dhr. T. de Roo, dhr. G.L. Mulder, dhr. D. Sluijmer, dhr. J.S.B. Schram;

namens verweerder: dhr. A.J. Grondsma

(namens) derde belanghebbende: dhr. L. Touwen, dhr. mr. J.A. Vos;

de commissie: dhr. drs. H. Schukking (voorzitter), dhr. mr. H.J. Bos, dhr. mr. H.E. de Hoo, de secretarissen: dhr. mr. M.J.M. Gelissen; dhr. R.W. Steen

De voorzitter geeft aan dat er een vergunning is verleend aan de Marrekrite voor aanlegvoorzieningen op De Burd te Grou. De heer Van der Velde verrastte de commissie nog met een niet geringe nastoot aan stukken. Het secretariaat heeft namens de commissie aan de heer Van der Velde gevraagd om in zijn betoog de hoofdlijnen toe te lichten, mede ook omdat de aanvullende stukken binnen de termijn van tien dagen voor de hoorzitting zijn ingeleverd.

Dhr. Van der Velde houdt vervolgens zijn betoog aan de hand van bijgevoegde pleitnotitie. Hij onderbouwt zijn betoog met een vijftal foto's.

Dhr. Vos merkt op dat er nu weer nieuw materiaal wordt ingebracht, kan dit zo maar? Hij wil graag een uitspraak van de commissie over of de foto's wel of niet worden toegelaten tot de procedure. Het is toch zo dat stukken tien dagen voor de hoorzitting moeten worden aangeleverd. Eerst wordt er binnen die termijn nog een pakket stukken aangeleverd en nu worden tijdens de hoorzitting nieuwe foto's overgelegd.

De voorzitter geeft aan dat de foto's dienen ter illustratie, om zo de commissie te informeren. Het is dan ook niet mogelijk om op voorhand foto's te weigeren, niet wetende wat het zal toevoegen. Het is de bedoeling dat de commissie zoveel mogelijk informatie krijgt.

Dhr. Vos merkt op dat hij het toch een heel relevant punt vindt, er wordt nu geciteerd uit stukken die buiten de termijn zijn ingediend.

De commissie geeft aan dat een advocaat ter zitting zijn pleidooi mag voeren, daarbij mag gebruik worden gemaakt van onder andere foto's. Kent de Marrekrite de voor de hoorzitting door de heer Van der Velde ingediende stukken ook?

Dhr. Van der Velde antwoordt dat hij dit niet weet, hij heeft de stukken alleen naar de gemeente gestuurd omdat hij niet wist of de Marrekrite ook partij was. Overigens is hij zeker op de hoogte van de termijn van tien dagen, wegens privé omstandigheden is het hem echter

niet gelukt om de stukken eerder aan te leveren. Eigenlijk is er sprake van een zachte termijn, want ook als stukken later worden ingediend zullen die moeten worden meegenomen, er wordt in bezwaar namelijk ex nunc getoetst. De heer Vos kan hier een heel punt van gaan maken maar dit is nou eenmaal de regelgeving. Als hij de stukken bij wijze van spreken volgende week nog zou toesturen zouden ze ook moeten worden meegenomen. Ook blijkt uit jurisprudentie dat het geoorloofd is om foto's te tonen, in de regel wordt dit juist erg gewaardeerd omdat foto's meer duidelijk maken dan tekst.

De voorzitter merkt op dat de vergunninghouder altijd partij is, dat zou de heer Van der Velde toch moeten weten.

Dhr. Van der Velde geeft aan dat hij niet wist of ze ook zouden komen.

Dhr. Touwen merkt op dat op de foto's niet actueel zijn, de doorgraving wordt er namelijk niet op afgebeeld.

Dhr. Van der Velde geeft aan dat de doorgraving buiten de foto valt. Er wordt door bezwaarmakers niet betwist dat er een doorgraving is, dat is geen probleem. De doorgraving staat enkel niet op de foto. De heer Mulder heeft overigens nog geprobeerd om de overeenkomst tussen de Marrekrite en de Grouster Vastgoedmaatschappij (hierna: GVM) in handen te krijgen middels een WOB-procedure maar dat is niet gelukt. Wel is duidelijk geworden dat die overeenkomst er is.

Dhr. Grondsma geeft aan dat in het verweerschrift twee alinea's zijn gewijd aan de vraag of bezwaarmakers wel ontvankelijk zijn. Er zijn enkele vragen opgeworpen over of alle bezwaarmakers wel ontvankelijk zijn. Het gaat om bouwwerken die 30 centimeter boven het water uitsteken. De dichtstbijzijnde woning van een bezwaarmakers ligt op een afstand van 150 meter. Hij wil de commissie dan ook verzoeken om de ontvankelijkheid goed in de afweging te betrekken. In zijn ogen zien namelijk de statuten van de Vereniging van Eigenaren van De Burd niet in een rechtvaardiging om hiertegen bezwaar in te dienen. De statuten voorzien namelijk niet in eigendommen van de indieners van bezwaar. Inhoudelijk ziet het besluit op de vervanging van aanlegvoorzieningen. De planologische impact is vrij klein en het voldoet verder aan de redelijke eisen van welstand. Het bestemmingsplan beoogt het gebied te beschermen, enerzijds wordt het daarom verboden maar met een binnenplanse afwijking is de plaatsing van de aanlegvoorzieningen wel mogelijk, de voorzieningen zijn er overigens ook al. De vergunning omtrent de aanleg van die drie woonarken staat hier los van, dat is een aparte procedure.

De commissie vraagt of deze aanlegvoorzieningen er komen ten behoeve van de woonarken.

Dhr. Grondsma antwoordt dat dit niet zo hoeft te zijn. Als de komst van die drie woonarken niet doorgaat kunnen de aanlegvoorzieningen ook los daarvan worden gebruikt met het doel waarvoor ze zijn aangevraagd.

Dhr. Touwen merkt op dat dit een cruciaal punt is. De heer Van der Velde betoogt in zijn pleidooi dat de Marrekrite die voorzieningen al zou hebben verkocht maar feit is dat dit nog steeds in eigendom is van de Marrekrite.

Dhr. De Blécourt geeft aan dat de heer Touwen wat anders heeft geschreven.

Dhr. Touwen merkt op dat het aan GVM is om het contract af te roepen, de voorzieningen kunnen net zo goed onder de Marrekrite blijven.

Dhr. De Blécourt geeft aan dat er dus eigenlijk wel is verkocht maar nog niet is geleverd.

Dhr. Touwen merkt op dat er nog niets is betaald. De bezwaarmakers kennen het contract niet en dat is hun zaak ook niet, dat moet goed duidelijk zijn. Hij kan niet wachten om deze onzin te weerleggen want er is namelijk sprake van twee aparte procedures. Bezwaarmakers hebben moeite met de verplaatsing van de woonarken, maar De Marrekrite staat daar volledig buiten. Het gaat zuiver om het opknappen van de bestaande aanlegsteigers, voor de netheid is daarvoor een vergunning aangevraagd maar in feite ziet dit terug op vergunningen die de provincie heeft verleend om het gebied her in te richten. Marrekrite is de beheerder in dat gebied. Of zaken worden overgedragen aan GVM is iets tussen Marrekrite en GVM en dat blijft ook zo. De aanlegvoorzieningen zijn nog niet overgedragen, dat is allemaal academisch geklets.

Dhr. De Blécourt merkt op dat het onjuist is dat het zou gaan om het vervangen van bestaande steigers want de nieuwe aanlegvoorzieningen komen op een andere plaats, dichterbij de woningen.

Dhr. Grondsmā merkt op dat de vergunning volgens hem in ieder geval niet ziet op diegene die het dichtstbij de woningen is.

Dhr. Touwen merkt op dat dit allemaal zandstrooierij is, dit doet er allemaal niet toe.

Dhr. De Blécourt antwoordt dat hij dit kan aflezen uit de tekening die is bijgevoegd bij de aanvraag. Een stuk dat is ingediend bij de aanvraag doet er wel degelijk toe.

Dhr. Van der Velde antwoordt dat het niet aan de heer Touwen is om te beoordelen wat er wel en niet toe doet.

Dhr. Touwen geeft aan dat er nu twee drijvende steigers liggen en de aanvraag die is ingediend ziet op drie nieuwe damwanden.

De voorzitter vraagt of die damwanden op een andere locatie komen dan de drijvende steigers.

Dhr. Touwen antwoordt dat het gehele perceel in eigendom is van Marrekrite. Ze hebben natuurlijk wel met GVM gesproken over die aanlegvoorzieningen, over of ze dit wel of niet mee overnemen, daar doen ze ook niet schimmig over. Feitelijke situatie is echter dat Marrekrite nog gewoon de eigenaar is. Over de aanvraag voor de woonarken worden allerlei suggesties en aannames gedaan waar deze club niet over gaat, zo simpel is het.

De voorzitter geeft aan dat de commissie in haar beoordeling er wel degelijk mee heeft te maken. Het speelt wel degelijk een rol of bezwaarmakers vooruitlopen op de zaken of dat deze aanvraag begrepen ligt in een procedure voor een andere aanvraag met betrekking tot een plan wat al in de pijpleiding zit.

Dhr. Touwen antwoordt dat toch duidelijk moet zijn dat het in die andere procedure thuis-hoort. Over het afmeren van woonarken gaat de Marrekrite niet en daar kunnen ze ook geen uitspraken over doen. In deze procedure gaat het erom of het voor de Marrekrite mogelijk is om een drietal ligplaatsen te realiseren in plaats van de twee drijvende steigers die er nu zijn.

De commissie vraagt of die drie aanlegvoorzieningen worden gerealiseerd met het oog op de drie woonarken die daar moeten komen.

Dhr. Touwen antwoordt dat die aanlegvoorzieningen onderdeel uitmaken van het normale beheer en onderhoud door Marrekrite. Er zijn meerdere scenario's mogelijk. Het kan zijn dat Marrekrite eigenaar blijft. Als eigenaar moeten ze maatregelen nemen want duidelijk moet zijn dat sinds de Suderburd is afgesloten van de Noarderburd een enorm verlies aan ligplaatsen met connecties met land is geleden. Hij protesteert dan ook nogmaals tegen de getoonde foto want die laat de doorgraving niet zien, terwijl die juist cruciaal is in dit verhaal.

De commissie vraagt of de steigers al verdwenen zijn.

Dhr. Touwen antwoordt dat ze een drietal damwanden willen plaatsen in plaats van de steigers. Dit is niks bijzonders want dat doen ze op allerlei plekken in Friesland. Die drijvende steigers zijn geen Marrekrite standaard, er is door zijn voorganger geëxperimenteerd met die drijvende stijgers bij de Suderburd en bij Terhorne.

De voorzitter merkt op dat hij ervan uit gaat dat De Marrekrite zelf € 70.000,- zal gaan investeren.

Dhr. Touwen antwoordt dat dit klopt met als doel de oever te beschermen en uit te diepen en het aantal ligplaatsen te vermeerderen.

Dhr. De Blécourt geeft aan dat het verhaal omtrent de oeverbescherming niet juist kan zijn, de wind komt preferent uit het zuidwesten.

Dhr. Touwen antwoordt dat hij begrijpt dat bezwaarmakers er moeite mee hebben, maar er moet rekening worden gehouden met de toekomstige situatie. Hij vraagt zich af in hoeverre het verwijtbaar is. Er zijn zoals gezegd twee mogelijke situaties of Marrekrite blijft eigenaar of GVM wordt eigenaar. Het is niet zo dat Marrekrite nu voor GVM aan het bouwen is, hij heeft er moeite mee dat dit geïnsinueerd wordt.

De voorzitter merkt op dat het wel zo is dat er een aanvraag ligt om het planologisch mogelijk te maken dat daar drie woonarken komen.

Dhr. Grondsmā antwoordt dat het ontwerp van de omgevingsvergunning ter inzage heeft gelegen.

De voorzitter geeft aan dat GVM dit toch niet zou doen als er geen principeovereenkomst met Marrekrite zou zijn. Ze weten dat er bezwaren komen en dat een dergelijke procedure veel tijd, energie en kosten meebrengen. Er wordt nu gepresenteerd of dit alles in de toekomst ligt maar er ligt al wel een concrete aanvraag waar het college op moet beslissen en dat alles zal niet doorgaan zonder toestemming van de heer Touwen.

Dhr. Touwen antwoordt dat het probleem is dat het afroepen van de overdracht bij GVM ligt. Zijn bestuur heeft gezegd wel te willen verkopen maar ze kunnen niet zelf besluiten wanneer dat plaatsvindt.

De voorzitter merkt op dat GVM wellicht de procedure zal willen afwachten. Duidelijk is dus wel dat er een overeenkomst ligt.

Dhr. Touwen antwoordt dat er sprake is van een voorgenomen verkoop.

De commissie merkt op dat als uit de andere procedure een positief besluit zal volgen de woonarken er mogen komen en Marrekrite de grond dus zal gaan verkopen.

Dhr. Touwen antwoordt dat dit klopt en dit heeft hij telefonisch ook al aan de heer Van der Velde gezegd. Ze willen het realiseren van de oeverdefensie dan ook zo lang mogelijk uitstellen omdat ze niet verhalen willen krijgen dat Marrekrite voor GVM aan het bouwen is. Zijn bestuur drong erop aan al te willen bouwen maar hij heeft dat nog even afgehouden.

De voorzitter vraagt of het eigendom van Marrekrite zich uitstrekt tot over het hele gebied.

Dhr. Van der Velde antwoordt dat ook daar discussie over is.

Dhr. Vos geeft aan dat het hem goed lijkt om een duidelijk speelveld te bepalen over waarover het allemaal gaat. De Marrekrite heeft een omgevingsvergunning aangevraagd en die is door de gemeente verleend. De Marrekrite is direct belanghebbende en heeft deze aanvraag ingediend met het oog op haar taken, waar bezwaarmakers van alles van vinden. De taken van de Marrekrite richten zich namelijk op het aanleggen en beheren van infrastructuur te water en te land. Deze aanvraag moet in het verlengde daarvan worden gezien. De groep bezwaarmakers probeert daar nu dwars doorheen te komen en aan tafel te komen. Dit laatste is ze al gelukt door als het ware allerlei achterliggende doelstellingen te zien in de zojuist geschetste context. Iedereen in de zaal zal het er over eens zijn dat er op de achtergrond een grote situatie speelt. In het centrum van Grou is een herontwikkeling van het waterfront gaande. De bewoners van de Burd zijn faliekant tegen de komst van de woonarken van de heer Kuperus en anderen. Voorafgaande aan de gehele procedure bij de gemeente zijn er door de Vereniging van Eigenaren brieven gestuurd en dat is niet eens het eerste. Er speelt namelijk ook nog een eigendomsgeschil tussen de heer Mulder en Marrekrite over de vraag van wie de landtong is. Vorig jaar heeft daarover een kortgeding plaatsgevonden, De Marrekrite heeft daarin gelijk gekregen. Inmiddels is er hoger beroep ingesteld bij het Hof in Leeuwarden, dit zal pas in de loop van de zomer worden behandeld. Kortom, bezwaarmakers proberen alles in het werk te stellen om de komst van de woonarken te blokkeren. Standpunt van De Marrekrite is echter dat er twee speelvelden zijn. De andere omgevingsvergunning ziet op het verplaatsen van de woonarken, die aanvraag ligt ter inzage en er zijn zienswijzen op ingediend. Dit zal in de loop van maart verder aan de orde komen. De aanvraag die nu voor ligt ziet zuiver op de taken van de Marrekrite.

De commissie geeft aan dat de heer Vos dus eigenlijk aangeeft dat deze vergunning niet tot doel heeft om de woonarken mogelijk te maken, maar dat een gevolg van deze vergunning kan zijn dat ze er wel komen. Het zou zich er dus niet specifiek op richten.

Dhr. Vos antwoordt dat deze vergunningaanvraag ziet op het aanbrengen van walbeschoeiing en dergelijke. Dat is onderdeel van de normale taak van de Marrekrite. Dat gezegd hebbende is het natuurlijk wel zo dat er bepaalde relaties zijn gelegd met GVM en die zijn ook mede ingegeven en bepaald door de gemeente Leeuwarden. Dit alles is ook in de documenten die behoren bij de ontwikkeling van de Minne Finne en de verplaatsing van de woonarken meegenomen. De Marrekrite is daarom als het ware met twee verschillende scenario's bezig. Het is geheel niet zeker dat het traject rondom de woonarken door zal gaan maar aan de andere kant kan De Marrekrite wel gewoon doorgaan met het uitvoeren van haar normale taken.

De voorzitter geeft aan dat de heer Touwen zojuist duidelijk maakte dat De Marrekrite nu niet snel te werk wil gaan maar verdere ontwikkelingen over een mogelijke overgang van de grond naar GVM wil afwachten. Dit staat echter haaks op de brief van 10 oktober 2018 waarin de heer Touwen schrijft dat De Marrekrite op korte termijn wil overgaan tot herinrichting van de oevers op grond van die vergunning.

Dhr. Touwen antwoordt dat hij geen idee heeft op welk stuk de voorzitter doelt.

De voorzitter geeft nogmaals aan dat het gaat om een brief van 10 oktober 2018, die brief is bij de aanvraag gevoegd.

Dhr. Touwen antwoordt dat het klopt dat De Marrekrite graag wil overdragen maar de ellende is dat GVM bepaalt in welk tempo dat gebeurt. De Marrekrite treedt het liefst zo transparant mogelijk op, maar mede door de complexe kwesties die de heer Vos zojuist ook al aanhaalde, moeten ze goed opletten in welke volgorde iets wordt gedaan. De Marrekrite wil wel overdragen aan GVM, en zijn bestuur heeft ook al gezegd dat dit zo snel mogelijk kan gebeuren, ondanks de kwestie met de heer Mulder. Hijzelf vindt dit echter niet chique, hij heeft de neiging om te wachten wat er de komende maanden gaat gebeuren.

De commissie vraagt of de aanlegvoorzieningen er op precies dezelfde wijzen zouden zijn gekomen als de overeenkomst met GVM er niet lag.

Dhr. Touwen antwoordt dat dit een hypothetische kwestie is, daar kan hij geen antwoord op geven. Volgens hem is dit overigens ook niet relevant. Marrekrite doet er niet moeilijk over dat ze een belang hebben bij de transactie met GVM, dat zal een enorme bak geld opleveren die in allerlei aanlegvoorzieningen in de provincie kunnen worden gestoken. Maar hij snapt wel dat de omwonenden daar wat anders tegenaan kijken. Voor de Marrekrite is het zo dat zij hebben te handelen binnen het normaal wettelijk kader en in het verlengde daarvan nemen zij zulke maatregelen. Zo zullen ze ook alles in het werk stellen om de overeenkomst met GVM te faciliteren, om het zo maar te zeggen.

De commissie vraagt of de heer Grondsma iets kan zeggen over de vergunningaanvraag van GVM die reeds in behandeling is. En wellicht dat hij zijn betoog nog kan afmaken, want eerder werd hij geïnterrupteerd. De heer Grondsma was nog op zoek naar wat nou precies onderdeel uitmaakte van de vergunningaanvraag.

Dhr. Grondsma antwoordt dat hij weet dat die aanvraag er ligt. Er is hem verteld dat de aanvraag in januari ter inzage heeft gelegen en dat er op 7 januari een zienswijze is ingediend. Het college zal zich nu moeten bezinnen op die zienswijze en er zal een zienswijzenota

moeten worden geschreven. Mede aan de hand daarvan zal de vergunning al of niet worden geweigerd. Inhoudelijk is hij niet bij de aanvraag betrokken en kan hij er niet veel over zeggen, er wordt aan gewerkt. Wellicht dat het ook nog naar de gemeenteraad moet. Hij kan dus niet zeggen of het wel of niet zal worden toegekend, dat weet hij ook niet. Over het verwijt van bezwaarmakers dat er geen transparantie zou zijn kan hij kort zijn. De aanvragen zijn openbaar, deze hoorzitting is openbaar en de latere behandeling bij de gemeenteraad is ook openbaar. Volgens hem kan deze aanvraag gemakkelijk los gezien worden van de andere aanvraag. Het gaat hier om het vervangen van aanlegvoorzieningen door iets anders, er is geen enkele reden voor de gemeente om dat niet te verlenen. Als de andere aanvraagprocedure niet succesvol wordt afgerond kunnen de nieuwe aanlegvoorzieningen en damwanden nog steeds een doel hebben. Voor wat betreft de vergunningaanvraag en wat die inhoudt gaat hij ervan uit dat het gewoon klopt.

De commissie vraagt of het nu dan alleen om damwanden gaat of ook om steigers. Die damwanden dienen dan voor bescherming en staan zeker los van de woonarken?

Dhr. Grondsma antwoordt dat de vergunning ziet op aanlegvoorzieningen dus steigers en damwanden.

De voorzitter merkt op dat die toch zouden worden verplaatst naar een andere locatie.

De commissie geeft aan dat in het verweerschrift staat dat steigers er al dan niet onderdeel van uitmaken maar dat daartegen niet is geageerd.

Dhr. De Blécourt merkt op dat op de kleine afbeelding die is bijgevoegd bij de aanvraag is in gefotografeerd wat de bedoeling is.

Dhr. Grondsma geeft aan dat de bestaande drijvende steigers zullen worden verwijderd en dat er damwanden geplaatst zullen worden, de aanvraag ziet daarom op de activiteit bouwen.

Dhr. De Blécourt merkt op dat achter die damwanden de grond zal worden aangevuld, maar ook dat is niet geheel duidelijk gemaakt.

Dhr. Grondsma geeft nogmaals aan dat hetgeen is aangevraagd ziet op het verwijderen van de steigers en het aanbrengen van damwanden.

De voorzitter vraagt of die damwanden dan zo maar op een andere plek kunnen worden geplaatst dan waar de drijvende steigers lagen.

Dhr. Grondsma antwoordt dat de steigers worden verwijderd en dat er damwanden worden geplaatst.

De commissie merkt op dat er dan toch geen ligplaatsen meer zouden zijn.

Dhr. Grondsma antwoordt dat de aanlegvoorzieningen ook zijn meegenomen in de aanvraag.

Dhr. Touwen toont aan wat de damwanden zijn. Die steigers zijn al op het niveau NAP en daarom wordt daaromheen de grond aangevuld. Het gaat om 52 cm plus normaal Fries peil, daar wordt een damwand van beton met slot langs geankerd in de grond en daarbij wordt de

grond op dezelfde hoogte gebracht. Er zal dan ook niks anders gebeuren dan wat ze in ander regulier werk ook doen.

De commissie vraagt of er dan geen steigers voor terugkomen, want die gaan wel weg.

Dhr. Touwen antwoordt dat het allemaal nodeloos ingewikkeld wordt gemaakt, het gaat alleen om damwanden en oeverbescherming. Op de plekken waar het water afslaat op de oever zullen met damwanden omringd door steenstort onderbrekingen worden gemaakt, ter bescherming van de oever. Over het gehele deel wordt dus steenstort aangebracht en op de drie plekken waar de damwanden komen wordt dus een ruimte open gelaten zodat daar kan worden aangelegd. Er zullen dus drie damwanden worden gerealiseerd maar dit zal niet groter zijn dan de twee aanwezige steigers bij elkaar.

De commissie vraagt dat als de situatie zich voor zou doen dat het alleen om de damwanden en walbeschoeiing zou gaan, zonder de woonarken, bezwaarmakers daar ook problemen mee zouden hebben.

Dhr. De Blécourt antwoordt dat de damwanden dichterbij hun komen te liggen dan waar de huidige steigers zijn. Bezwaarmakers zien niet in waarom dat zou moeten. De huidige steigers liggen er prima, niemand heeft er last van en er kunnen alleen kleinere schepen aanmeren en dus niet een grote ark van zes meter hoog zoals die van de heer Kuperus.

Dhr. Van der Velde geeft aan de nieuwe situatie aan de hand van de tekening te kunnen toelichten. Het gaat om drie kaders damwanden die er zullen komen, waarvan er één geheel nieuw is. Op die plek is nu helemaal niets. Er is hoe dan ook geen sprake van vervanging, er komt iets wat er niet was. Ook wil hij nog iets zeggen over de belanghebbendheid, want over het deel waar de damwand moet komen loopt nog een procedure. Dit is een eigendoms kwestie tussen de heer Mulder en de Marrekrite. De heer Mulder is van mening dat dit door verjaring zijn eigendom is geworden. De heer Mulder is dus hoe dan ook belanghebbende in deze zaak.

De voorzitter vraagt of de heer Mulder die grond ook in gebruik heeft.

Dhr. Mulder antwoordt dat hij die grond 22 of 23 jaar lang in gebruik heeft gehad. Na het kort geding is bepaald dat hij het nu enkel nog mag betreden op basis van een erfdienstbaarheid, hij mag er niets uitvoeren. In die kwestie speelt dan ook nog een hoger beroepszaak. Het is wel zo dat de damwand die er nieuw moet komen in dat stuk ligt wat nog onder de rechter is. Overigens wil hij nog benadrukken dat er aan die zijde nergens sprake is van enige golfafslag, dit kan hij, als de commissie dat op prijs stelt, met foto's onderbouwen. Duidelijk te zien is dat er gewoon een rietkraag rondom de drijvende steigers zit. Er is dan ook geen enkele reden om daar damwanden te plaatsen met een gigantische verankering. Hierdoor zal het aantal ligplaatsen overigens alleen maar verminderd worden.

De commissie vraagt wanneer de doorbraak van De Burd is gerealiseerd.

Dhr. De Blécourt antwoordt dat in november 2017 het laatste stuk is doorbroken.

Dhr. Touwen antwoordt dat het een paar maanden geleden is geweest.

Dhr. De Blécourt geeft aan dat het uitdiepen nog heel lang heeft geduurd maar het water is in november 2017 uit de laatste dam weggegaan.

Dhr. Van der Velde merkt op dat de Marrekrite heel makkelijk zegt dat de landtong in hun eigendom is maar dat is niet juist, het geschil is nog onder de rechter. Dat brengt hem bij de belanghebbendheid want de afstand is veel minder dan 150 meter, hij is er zojuist geweest en het is heel dichtbij de woningen van bezwaarmakers. Het karakter van die punten zal ook gaan veranderen als er wordt overgegaan van drijvende steigers naar drie betonnen damwanden met steenstort eromheen. Die wanden kunnen zo 30 tot 50 cm boven het water uitsteken. Het uitzicht zal dan ook fundamenteel wijzigen en zijn cliënten zullen daar recht op uitkijken, ze zijn dan ook hartstikke belanghebbende. Omdat de Vereniging van Eigenaren de belangen van haar leden behartigt is die dat ook en dus zijn volgens hem alle bezwaarmakers ontvanke-lijk. Hij vindt dat de heer Touwen en de heer Vos ontzettend veel woorden nodig hebben om aan te geven dat een transactie tussen Marrekrite en GVM nog niet zeker is. Laten we niet kinderachtig zijn, er is een overeenkomst voor exact deze locaties tussen de Marrekrite en GVM, er ligt een aanvraag van de GVM om op die plekken woonarken neer te leggen en er ligt een vergunning voor aanlegvoorzieningen op precies diezelfde plekken. Is het dan zo moeilijk voor de gemeente en Marrekrite om te zeggen: “Ja, het is evident de bedoeling om, als alles goed gaat, die woonarken op die plekken te krijgen”. Daar komt bij dat het bijzonder is dat bij de damwanden met een stenen kop steeds op de noordzijde steenstort wordt geplaatst want normale recreatieaanleg kent deze constructie niet. Als het de bedoeling zou zijn om er met een schip in en uit te varen zou je dit niet zo doen. In deze situatie zal je er alleen in kunnen en er dan achteruit weer uit, het is dan ook een abnormale situatie voor een recrea-tieligplaats en dat maakt des te meer duidelijk dat het ook de bedoeling is dat er woonarken in komen te liggen.

Dhr. De Blécourt merkt op dat het toch gek is dat als walbeschoeiing en bescherming van de oever zo belangrijk is er toch open plekken in worden gelaten.

Dhr. Grondsma geeft aan dat hij met de afstand van 150 meter doelde op de Djerreblom 1. Dat ziet niet op de woonarken.

Dhr. Vos geeft aan dat hij nogmaals wil benadrukken dat bezwaarmakers met hun argumenten treden in een domein dat aan de Marrekrite toebehoort. Er is sprake van twee speelvelden en hun argumenten hebben betrekking op de omgevingsvergunning voor het verplaatsen van de woonarken. Eén ding is hem in al die argumenten opgevallen en dat is dat het er enkel op gericht is om het laten verplaatsen van de woonschepen te verhinderen. Zo wordt er nu zelfs al gesproken over een stuk grond dat dan in eigendom zou zijn van de heer Mulder, hij heeft in die procedure ook steeds beweerd dat het van hem is tot ongeveer het midden. Het moge echter duidelijk zijn dat de grond van de Marrekrite is. In die procedure is ook nog geschermd met een essentiële privaatrechtelijke belemmering in het feit dat er een kwalitatieve ver-plichting zou zijn. Dit zou dan openbaar moeten zijn. Dit is enkel door bezwaarmakers aange-haald om te betogen dat deze voorzieningen daar niet mogen worden gebouwd, die kwalita-tieve verplichting bestaat nou juist bij gratie van het eigendomsrecht van de Marrekrite. De argumenten van bezwaarmakers zijn dan ook zo tegenstrijdig dat als ze hier niet sneuvelen ze in hoger beroep omtrent de eigendomskwestie wel zullen sneuvelen. De Marrekrite schaaft

zich verder volledig achter het verweer van de gemeente, daarin wordt ook geconcludeerd dat bezwaarmakers niet inzichtelijk zouden hebben gemaakt waardoor zij in hun belangen zouden worden geraakt. De Marrekrite zou graag nog een stap verder willen gaan, wellicht dat de gemeente dit ook heeft bedoelen te zeggen, en dat is dat bezwaarmakers met deze argumenten vooruitlopen op een toekomstige situatie die niet noodzakelijkerwijze voortvloeit uit deze vergunning en dat zij daarom niet belanghebbende zijn.

Dhr. Touwen geeft nog een technisch detail aan. De steigers drijven en daar zitten oplopen aan. Het moet voor de bewoners van De Burd dan ook heel goed zichtbaar zijn dat er nu schepen afmeren aan deze plekken. Op het moment dat die damwanden in de oever liggen is dat veel minder zichtbaar, dat is ook logisch want er zal dan een flink stuk uit zijn.

De voorzitter constateert dat niemand nog iets heeft toe te voegen en sluit de zitting.

de Adviescommissie bezwaarschriften,

A handwritten signature in blue ink, appearing to be 'H. J. J.', written in a cursive style.

de voorzitter,

A handwritten signature in blue ink, appearing to be 'M. J. J.', written in a cursive style.

de secretaris.